

289**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 26 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku lokalnym do uposażenia wojskowych, pełniących służbę na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. | R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkim oficerom, podoficerom zawodowym i nadterminowym, pełniącym służbę w formacjach wojskowych, stacjonowanych na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziemi Odzyskanych z wyjątkiem powiatów gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego, przysługują ze względu na szczególne warunki dodatek lokalny:

§ 2. Wysokość dodatku lokalnego wynosi miesięcznie:

Generał broni	2.400 zł
Generał dywizji	2.100 „
Generał brygady	1.800 „
Pułkownik	1.500 „
Podpułkownik	1.350 „
Major	1.100 „
Kapitan	1.000 „
Porucznik	900 „
Podporucznik	800 „
Chorąży	700 „
Starszy sierżant zawodowy i nadterminowy	600 „
Sierżant zawod. i nadterm.	500 „
Plutonowy „ „ „	450 „
Kapral „ „ „	400 „

§ 3. Za obszar Ziemi Odzyskanych, na których obowiązuje dodatek lokalny, uważa się ziemie na zachód i północ od granic Państwa z roku 1939, z wyłączeniem powiatów gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego.

§ 4. Wyłączone od prawa do dodatku lokalnego są osoby wojskowe, wymienione w § 1, w przypadkach:

- przebywania na leczeniu szpitalnym lub na urlopie dla poratowania zdrowia przez przeciąg czasu, przekraczający 6 miesięcy,
- przebywania w dyspozycji wydziału personalnego poza obszarem, wymienionym w § 1, ponad 1 miesiąc, licząc od dnia pierwszego następnego miesiąca po dniu skierowania do dyspozycji wydziału personalnego.

§ 5. Osoby, wymienione w § 1, a przebywające w szkołach (na kursach) wojskowych, zatrzymują przez czas przebywania w szkole

(na kursie) dodatek lokalny z ograniczeniem, przewidzianym w § 6.

§ 6. Równoczesne pobieranie dodatku lokalnego na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz dodatku stołecznego jest niedopuszczalne.

§ 7. W przypadku przeniesienia służbowego oficera, podoficera zawodowego i nadterminowego do formacji wojskowej stacjonowanej na obszarze, wymienionym w § 1, prawo do dodatku lokalnego powstaje z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po objęciu stanowiska na nowym miejscu służbowym.

§ 8. W przypadku przeniesienia służbowego powyższych osób z obszaru, wymienionego w § 1, do miejscowości, w której nie przysługuje dodatek lokalny prawo do dodatku lokalnego gaśnie z dniem ostatnim miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zwolnienie ze stanowiska.

§ 9. Dodatek lokalny wypłaca się wraz z uposażeniem za dany miesiąc.

§ 10. Nabycie i wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego ogłasza się w rozkazie dziennym formacji wojskowej, podając równocześnie podstawę powodującą nabycie bądź wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1947 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 marca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku lokalnym do uposażenia wojskowych, pełniących służbę na niektórych obszarach kraju. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 177).

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski